EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT **NÕUKOGU**

Brüssel, 29. märts 2017
(OR. en)

2015/0133 (COD) **PE-CONS 6/17**

PECHE 24
CODEC 79

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema:	EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva liidu raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 199/2008 (uuesti sõnastatud)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2017/...

…,

kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva liidu raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 199/2008 (uuesti sõnastatud)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[1],

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust[2],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt[3]

[1] ELT C 13, 15.1.2016, lk 201.
[2] ELT C 120, 5.4.2016, lk 40.
[3] Euroopa Parlamendi 16. märtsi 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu … otsus.

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määruses (EÜ) nr 199/2008[1] tuleb teha mitmeid muudatusi. Selguse huvides tuleks kõnealune määrus uuesti sõnastada.

(2) Ühist kalanduspoliitikat on reformitud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013[2]. Ühise kalanduspoliitika eesmärgid ja kalandussektoris kehtivad andmekogumise nõuded on sätestatud kõnealuse määruse artiklites 2 ja 25. Lisaks on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 508/2014[3] muudetud liikmesriikidele kalandussektori andmete kogumiseks antava rahalise toetuse struktuuri.

---

[1] Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 199/2008 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta (ELT L 60, 5.3.2008, lk 1).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

(3) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide kohaselt, mis on seotud vee-elusressursside kaitse, majandamise ja kasutamisega vetes väljaspool liitu, peab liit osalema kalavarude kaitseks tehtavates jõupingutustes, seda eriti vastavalt säästva kalapüügi partnerluslepingutele või piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide vastuvõetud sätetele.

(4) Käesoleva määruse eesmärk on kehtestada kalandussektori kohta bioloogiliste, keskkonnaalaste, tehniliste ja sotsiaal-majanduslike andmete kogumise, haldamise ja kasutamise nõuded.

(5) Andmekogumisraamistik peaks aitama täita ühise kalanduspoliitika eesmärke, mis hõlmavad merekeskkonna kaitset, kõigi ärilistel eesmärkidel kasutatavate liikide säästvat majandamist ning eelkõige merekeskkonna hea seisundi saavutamist aastaks 2020 vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ[1] artikli 1 lõikele 1.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

(6) Käesoleva määrusega bioloogiliste, keskkonnaalaste, tehniliste ja sotsiaal-majanduslike andmete kogumiseks, haldamiseks ja kasutamiseks sätestatud normid peaksid kehtima ka kalandussektorit iseloomustavate andmete kohta, mille kogumist nõutakse vastavalt muudele liidu õigusaktidele, muu hulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 1921/2006,[1] (EÜ) nr 295/2008,[2] (EÜ) nr 762/2008,[3] (EÜ) nr 216/2009,[4] (EÜ) nr 217/2009,[5]

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1921/2006, mis käsitleb statistiliste andmete esitamist kalandustoodete lossimise kohta liikmesriikides ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1382/91 (ELT L 403, 30.12.2006, lk 1).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta määrus (EÜ) nr 295/2008 ettevõtluse struktuurstatistika kohta (ELT L 97, 9.4.2008, lk 13).

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 762/2008 liikmesriikide vesiviljelust käsitleva statistika esitamise ja nõukogu määruse (EÜ) nr 788/96 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 218, 13.8.2008, lk 1).

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

[5] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 217/2009 Loode-Atlandi piirkonnas kalastavate liikmesriikide saagi ja kalandustegevuse statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 42).

(EÜ) nr 218/2009,[1] (EL) nr 1236/2010,[2] (EL) nr 1343/2011[3] ja (EL) 2016/2336,[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid 2000/60/EÜ,[5] 2008/56/EÜ ja 2009/147/EÜ,[6] nõukogu määrused (EÜ) nr 2347/2002,[7]

---

1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1236/2010, millega kehtestatakse Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatav kontrolli- ja rakendussüsteem ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2791/1999 (ELT L 348, 31.12.2010, lk 17).

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/2336, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi eritingimused Kirde-Atlandil ja kalapüügisätted Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002 (ELT L 354, 23.12.2016, lk 1).

5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

7 Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2347/2002, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi suhtes kohaldatavad konkreetsed juurdepääsunõuded ja nendega seotud tingimused (EÜT L 351, 28.12.2002, lk 6).

(EÜ) nr 812/2004,[1] (EÜ) nr 1967/2006,[2] (EÜ) nr 1100/2007[3] ja (EÜ) nr 1006/2008,[4] nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ,[5] nõukogu otsus 2010/717/EL[6] ning komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 2017/218[7].

[1] Nõukogu 26. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 812/2004, millega sätestatakse meetmed vaalaliste juhusliku püügi kohta püügipiirkondades, ja muudetakse määrust (EÜ) nr 88/98 (ELT L 150, 30.4.2004, lk 12).

[2] Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11).

[3] Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks (ELT L 248, 22.9.2007, lk 17).

[4] Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ja millega muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2847/93 ja (EÜ) nr 1627/94 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 3317/94 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 33).

[5] Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

[6] Nõukogu 8. novembri 2010. aasta otsus 2010/717/EL, millega kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsiooni muudatus (ELT L 321, 7.12.2010, lk 1).

[7] Komisjoni 6. veebruari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/218 liidu kalalaevastikuregistri kohta (ELT L 34, 9.2.2017, lk 9).

(7) Dubleerimise vältimiseks tuleks aga kalandust puudutavate andmete kogumisel ja haldamisel kooskõlas muudes liidu õigusaktides, nagu nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009[1] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus 223/2009,[2] sätestatud nõuetega kehtestada käesoleva määrusega üksnes nõuded selliste andmete kasutamise ja edastamise kohta.

[1] Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1101/2008 (konfidentsiaalsete statistiliste andmete Euroopa Ühenduste Statistikaametile edastamise kohta), nõukogu määruse (EÜ) nr 322/97 (ühenduse statistika kohta) ja nõukogu otsuse 89/382/EMÜ, Euratom (millega luuakse Euroopa ühenduste statistikaprogrammi komitee) kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 164).

(8) Käesoleva määrusega hõlmatud andmetele juurdepääsuga seotud kohustused ei tohiks piirata liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2003/4/EÜ[1] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EÜ) nr 1367/2006[2].

(9) Andmete säilitamisel, töötlemisel ja vahetamisel tuleks igal ajal ja kõigil tasanditel tagada, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 95/46/EÜ[3] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 45/2001[4] sätestatud isikuandmete kaitse kohustused on täidetud.

(10) Õigusselguse huvides tuleks käesolevas määruses määratleda teatavad mõisted.

---

1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 41, 14.2.2003, lk 26).

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT L 264, 25.9.2006, lk 13).

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

(11) Mõiste „merepiirkonnad” määratlus peaks põhinema teaduslikel kaalutlustel.

(12) Käesolev määrus peaks võimaldama liidul ja selle liikmesriikidel järgida määruse (EL) nr 1380/2013 artiklites 2 ja 25 sätestatud eesmärke ja põhimõtteid. Kõigi liikmesriikide andmekogumise koordineerimiseks on vaja liidu mitmeaastast programmi. On asjakohane kehtestada kõnealust liidu mitmeaastast programmi käsitlevad põhinõuded ja -kriteeriumid ning näha ette konsultatsioonid, mis tuleb pidada enne programmi vastuvõtmist.

(13) Tuleks teha kindlaks, milliseid teadusandmeid lõppkasutajad vajavad ning täpsustada, milliseid andmeid tuleb käesoleva määruse alusel koguda. Kõnealused andmed peaksid sisaldama kalapüügi mõjuga seotud ökosüsteemiandmeid ning andmeid vesiviljeluse kestlikkuse kohta, samuti sotsiaal-majanduslikke andmeid kalapüügi ja vesiviljeluse kohta.

(14) Lihtsustamise ja ratsionaliseerimise huvides peaksid andmete kogumise aluseks olema teadusandmete lõppkasutajate selgelt põhjendatud vajadused ning sealjuures tuleks võtta arvesse kõnealuste andmete kasulikkust ja teaduslikku asjakohasust.

(15) Kogutavad andmed peaksid võimaldama kindlaks määrata sellised määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 9 osutatud mitmeaastaste kavade rakendamiseks vajalikud sihteesmärgid nagu kalastussuremus ja kudekarja biomass. Andmed peaksid ka aitama täita kalalaevastikke kajastavate andmete osas esinevad puudujäägid ning saavutada, et oleks vähem selliseid teatavate piirkondade kalavarusid, mille kohta on andmed puudulikud.

(16) Ühise kalanduspoliitika toimimiseks vajaliku ökosüsteemipõhise kaitse ja majandamise võimaldamiseks ning varude täpsemaks hindamiseks on tähtis koguda harrastuskalapüüki kajastavaid bioloogilisi andmeid seal, kus selline püük võib varude seisundit oluliselt mõjutada.

(17) Erakorraliste meetmete ja muude ettevaatuspõhimõttest tingitud meetmete säilitamiseks, kohandamiseks või lõpetamiseks on tavaliselt vaja lisateavet. Seepärast tuleks võimaluse korral lugeda esmatähtsaks selliste andmete kogumine, mida on vaja ettevaatuspõhimõtte kohaselt kehtestatud meetmete hindamiseks.

(18) Kalavarude seisundi ajaliste muutuste jälgimiseks tuleb luua ja säilitada andmete aegread, et võimaldada asjaomaste varude tulemuslikku ja pikaajalist teaduslikku jälgimist.

(19) Üks tähtis bioloogiliste andmete kogumise viis on teadusuuringute tegemine merel. Arvestades nende tähtsust ühiste kalavarudega merealadel, on asjakohane viia liidu tasandil läbi piisaval hulgal kohustuslikke merel tehtavaid teadusuuringuid.

(20) Liikmesriigid peaksid kohaldama liidu mitmeaastast programmi riigi tasandil, kehtestades selleks peamised andmekogumistoimingud määruse (EL) nr 508/2014 artikli 18 lõike 1 punktis p osutatud rakenduskava osana ning lisades sellele kõnealuse määruse artikli 21 kohase andmete kogumise töökava. Käesolevas määruses tuleks sätestada kõnealuse töökava sisu käsitlevad nõuded.

(21) On asjakohane kirjeldada samme, mida liikmesriigid peaksid astuma, ning aspekte, mida nad peaksid arvesse võtma riiklikus töökavas andmekogumise metoodika kehtestamisel. Käesoleva määruse tulemusliku ja ühetaolise rakendamise tagamiseks liikmesriikides on lisaks vaja sätestada põhinõuded seoses liikmesriikide koordineerimise korra, andmekogujate õiguste ja kalalaevade kaptenite kohustustega.

(22) Määruse (EL) nr 508/2014 artikli 19 lõike 1 ja artikli 21 lõike 2 kohaselt peab komisjon liikmesriigi rakenduskava ja riikliku töökava ning nende muudatused heaks kiitma. Vastavalt kõnealuse määruse artiklile 22 võib komisjon vastu võtta rakendusakte, et sätestada nende heakskiitmist käsitlevad menetlusnormid, vormingud ja ajakavad.

(23) Komisjonil on asjakohane hinnata töökavu pärast konsulteerimist kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega (STECF), et tagada kõnealuste kavade vastavus käesolevas määruses sätestatud miinimumnõuetele.

(24) Selleks et kontrollida andmekogumistoimingute rakendamist liikmesriikides, on vaja, et liikmesriigid esitaksid komisjonile aruanded selgelt kindlaks määratud, standardiseeritud vormingus, mis vähendab halduskoormust.

(25) Liikmesriikidel on vaja teha koostööd omavahel ja ka kolmandate riikidega ning koordineerida oma töökavu sama merepiirkonda ning samu siseveekogusid hõlmavaid piirkondi käsitlevate andmete kogumise osas.

(26) Pidades silmas ühise kalanduspoliitika eesmärki panna andmekogumisel suurem vastutus liikmesriikidele ja kaasata paremini teadusandmete lõppkasutajaid, tuleks piirkondlikku koordineerimist tugevdada ja laiendada nii, et ühe kohtumise asemel toimuks pidev protsess, mida igas merepiirkonnas koordineeriks piirkondlik koordineerimisrühm. Selles raamistikus peaksid liikmesriigid püüdma teha koostööd asjaomaste sidusrühmade, sealhulgas kolmandate riikidega.

(27) Kõnealuste piirkondlike koordineerimisrühmade ülesanne peaks olema välja töötada ja ellu viia andmete kogumise ja töötlemise kord, meetodid, kvaliteedi tagamine ja kvaliteedikontroll, et oleks võimalik veelgi parandada teadusliku nõustamise usaldatavust.

(28) Piirkondlikud koordineerimisrühmad peaksid ka püüdma välja töötada ja rakendada piirkondlikke andmebaase ning alustama kõiki vajalikke ettevalmistusi selle eesmärgi saavutamiseks.

(29) Oluline on kalavarude säästvaks majandamiseks ning varude ja ökosüsteemide hindamiseks ja seireks vajalikud andmed, sealhulgas lossimiskohustust kajastavad andmed täiel määral ära kasutada.

(30) Liikmesriigid peaksid määrama andmekogumise viisi, kuid selleks, et andmeid saaks piirkondlikul tasandil mõtestatult kombineerida, peaksid liikmesriigid leppima piirkondlikul tasandil kokku andmete kvaliteeti, katvust ja kooskõla käsitlevad miinimumnõuded, võttes arvesse asjaolu, et mõnedes piirkondades hallatakse vesistuid ühiselt koos kolmandate riikidega. Kui piirkondlikul tasandil saavutatakse meetodite osas üldine kokkulepe, peaksid piirkondlikud koordineerimisrühmad selle kokkuleppe alusel esitama piirkondliku töökava projekti komisjonile heakskiitmiseks.

(31) Liidu õigusaktides ei peaks enam sätestama andmekogumisel kohaldatavate meetodite üksikasju. Seepärast tuleks andmekogumise erimeetodeid käsitlevad sätted asendada kõnealuste meetodite määramise protsessi kirjeldusega. See protsess peaks kindlasti hõlmama koostööd liikmesriikide ja piirkondlike koordineerimisrühmade andmekasutajate vahel ning komisjon peaks selle protsessi kinnitama liikmesriikide esitatud töökavade heakskiitmise kaudu.

(32) Käesolevas määruses osutatud andmed tuleks salvestada riiklikes elektroonilistes andmebaasides, et komisjonil oleks neile juurdepääs ja need saaks teha kättesaadavaks teadusandmete lõppkasutajatele ja teistele huvitatud isikutele. Isiku identifitseerimist mittevõimaldavad, sealhulgas kalavarude majandamise keskkonnaküsimusi kajastavad andmed peaksid olema piiranguteta kättesaadavad kõigile, kes on huvitatud nende andmete analüüsimisest. Seepärast tuleks huvitatud isikuteks, kes ei ole teadusandmete lõppkasutajad, lugeda kõik selleks huvi avaldavad üksikisikud ja asutused.

(33) Kalavarude majandamise alane teadusnõuanne nõuab kalandusvaldkonna juhtide vajaduste rahuldamiseks üksikasjalike andmete töötlemist. Seetõttu peaksid liikmesriigid tegema kättesaadavaks teaduslikuks analüüsiks vajalikud andmed ning tagama, et neil oleks selleks tehnilised võimalused.

(34) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 25 lõike 2 punkti e kohaselt on vaja tagada asjakohaste andmete ja nende kogumise meetodite õigeaegne kättesaadavus asutustele, kes on kalandussektori andmete teaduslikust analüüsist huvitatud teadus- või majandamisalase huvi tõttu, ja muudele huvitatud isikutele, välja arvatud olukordades, kus kohaldatava liidu õiguse kohaselt nõutakse kaitset ja konfidentsiaalsust.

(35) Määruse (EL) 1380/2013 artikli 25 lõike 2 punkti e täielikuks rakendamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama nõuetekohased protsessid ja elektroonilise tehnoloogia, et tagada andmete kättesaadavus ja teha koostööd teiste liikmesriikide, komisjoni ja lõppkasutajatega ühilduvate andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemide väljaarendamisel, võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/2/EÜ[1]. Samuti tuleks tagada teabe edasine levitamine liikmesriigi ja liidu tasandil. Juhul kui andmed sisaldavad identifitseeritud või identifitseeritavate füüsiliste isikutega seotud teavet, tuleks kehtestada sellised nõuetekohased kaitsemeetmed, nagu andmete koondamine kõrgemal tasemel või andmete anonüümseks muutmine, pidades silmas töötlemise eesmärke, andmete laadi ja isikuandmete töötlemisega seotud võimalikke riske.

(36) On vaja tagada, et teadusandmete lõppkasutajatele esitatakse andmed õigeaegselt ja standardiseeritud vormingus ning selgete kodifitseerimissüsteemidega, kuna nad peavad säästva kalapüügi võimaldamiseks esitama nõuanded õigel ajal. Ka muudele huvitatud isikutele tuleks tagada andmete saamine teatava aja jooksul.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiiv 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, 25.4.2007, lk 1).

(37) Ühise kalanduspoliitika elluviimiseks vajaliku teadusliku nõustamise usaldusväärsuse parandamiseks tuleks liikmesriikidel ja komisjonil oma tegevust koordineerida ja teha koostööd asjaomastes rahvusvahelistes teadusasutustes.

(38) Andmekogumist käsitlevate sätete rakendamise osas tuleks nõu pidada teadlastega ning hoida kursis kalanduse töötajaid ja teisi huvirühmi. Asjaomased ametiasutused, kes vajalikke arvamusi koguvad, on STECF ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 43 kohaselt loodud nõuandekomisjonid.

(39) Käesoleva määruse teatavate vähem oluliste sätete täiendamiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte, millega kehtestatakse täpne loend andmeid käsitlevatest nõuetest seoses andmete kogumisega käesoleva määruse kohaldamisel liidu mitmeaastase programmi raames. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes[1] sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

[1] ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

(40) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses piirkondlike koordineerimisrühmade esitatud piirkondlike töökavade projektide heakskiitmise, samuti menetluste, ühiste merel tehtavate teadusuuringute kulude jagamise korra, andmete kogumiseks valitud merepiirkondade alade ning kõnealuste piirkondlike töökavade esitamise ja heakskiitmise vormingu ja ajakavadega. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011[1].

(41) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et kehtestada liidu mitmeaastase programmi raames merel tehtavate kohustuslike teadusuuringute loend ning künnised, millest madalamal tasemel ei ole andmete kogumine ega merel teadusuuringute tegemine kohustuslik. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.

(42) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et sätestada liikmesriikide poolt komisjonile aastaaruannete esitamise ja heakskiitmise menetlust, vormingut ja ajakava käsitlevad normid. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

(43) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et sätestada menetlust, vormingut, koode ja ajakava käsitlevad normid, millega tagatakse andmete salvestamise ja andmevahetuse süsteemide ühilduvus ning luuakse kaitsemeetmed, kui see on asjakohane, juhtudel, kui need süsteemid hõlmavad identifitseeritud või identifitseeritavate füüsiliste isikutega seotud teavet. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.

(44) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva liidu raamistiku loomist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus kõnealuse eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(45) Määrus (EÜ) nr 199/2008 tuleks tunnistada kehtetuks. Kuid juba heaks kiidetud riiklike programmide ja praeguse mitmeaastase liidu programmi suhtes tuleks ette näha üleminekumeetmed,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese ja -ala

1. Selleks et aidata saavutada määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärke, kehtestatakse käesoleva määrusega kalandussektoris bioloogiliste, keskkonnaalaste, tehniliste ja sotsiaal-majanduslike andmete kogumise, haldamise ja kasutamise nõuded, nagu on ette nähtud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 25.

2. Lõikes 1 osutatud andmeid kogutakse vaid juhul, kui nende kogumise kohustust ei ole kehtestatud ühegi muu liidu õigusaktiga peale käesoleva määruse.

3. Selliste kalavarude majandamiseks vajalike andmete puhul, mida kogutakse muude liidu õigusaktide kohaselt, määratletakse käesolevas määruses üksnes nende kasutamise ja edastamise nõuded.

Artikkel 2

Andmekaitse

Käesoleva määruse kohaselt kogutud andmeid tuleb vajaduse korral töödelda, hallata ja kasutada vastavalt direktiivile 95/46/EÜ ning määrustele (EÜ) nr 45/2001 ja (EÜ) nr 223/2009, ilma et see piiraks nimetatud õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 3

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 osutatud mõisteid. Lisaks kohaldatakse järgmisi mõisteid:

1) „kalandussektor“ – tööndusliku kalapüügi, harrastuskalapüügi, vesiviljeluse ja kalandustoodete töötlemisega seotud tegevused;

2) „harrastuskalapüük“ – mittekutseline kalapüük, mille puhul kasutatakse mere elusressursse sportlikel, turismi- või puhke-eesmärkidel;

3) „merepiirkond“ – määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõikes 2 sätestatud geograafiline piirkond, piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide kehtestatud piirkond või artikli 9 lõikes 11 nimetatud rakendusaktis määratletud piirkond;

4) „lähteandmed“ – andmed üksikute laevade, füüsiliste või juriidiliste isikute või üksikproovide kohta;

5) „metaandmed“ – andmed, mis annavad kvalitatiivset ja kvantitatiivset teavet kogutud lähteandmete kohta;

6) „üksikasjalikud andmed“ – lähteandmetele tuginevad andmed kujul, mis ei võimalda füüsiliste ega juriidiliste isikute otsest ega kaudset identifitseerimist;

7) „kokkuvõtlikud andmed“ – konkreetse analüüsi eesmärgil lähte- või üksikasjalike andmete kokkuvõtmisest saadud andmed;

8) „teadusvaatleja“ – isik, kes on määratud kalandustegevust vaatlema teadustegevuse jaoks andmete kogumise eesmärgil ja kelle on nimetanud andmekogumise riiklike töökavade täitmise eest vastutav organisatsioon;

9) „teadusandmed“ – artikli 1 lõikes 1 osutatud, käesoleva määruse kohaselt kogutavad, hallatavad või kasutatavad andmed.

II PEATÜKK
ANDMETE KOGUMINE JA HALDAMINE LIIDU MITMEAASTASTE PROGRAMMIDE RAAMES

1. JAOTIS
LIIDU MITMEAASTASED PROGRAMMID

Artikkel 4

Liidu mitmeaastase programmi kehtestamine

1. Komisjon võtab artikli 1 lõikes 1 osutatud teabe kogumiseks ja haldamiseks vastu liidu mitmeaastase programmi, järgides seejuures artikli 5 sisu ja selles sätestatud kriteeriumeid.

   Liidu mitmeaastase programmi selle osa, mis hõlmab artikli 5 lõike 1 punktis a sätestatud teemasid, võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktide abil vastavalt artiklile 24.

   Liidu mitmeaastase programmi selle osa, mis hõlmab artikli 5 lõike 1 punktides b ja c sätestatud teemasid, võtab komisjon vastu rakendusaktide abil artikli 25 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Enne käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide vastuvõtmist konsulteerib komisjon artiklis 9 osutatud piirkondlike koordineerimisrühmade, STECFi ning mis tahes muude määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 26 osutatud asjakohaste teadusasutusega.

Artikkel 5

Liidu mitmeaastase programmi sisu ja kehtestamise kriteeriumid

1. Liidu mitmeaastase programmiga kehtestatakse:

a) andmeid käsitlevate nõuete üksikasjalik loetelu määruse (EL) nr 1380/2013 artiklites 2 ja 25 sätestatud eesmärkide saavutamiseks;

b) kohustuslike merel tehtavate teadusuuringute loetelu;

c) künnised, millest allpool ei pea liikmesriik oma kalapüügi- ja vesiviljelustegevuse kohta andmeid koguma ega merel tehtavaid teadusuuringuid läbi viima.

2. Lõike 1 punktis a osutatud andmed hõlmavad järgmist:

a) bioloogilised andmed kõigi kalavarude kohta, mis on püütud või kaaspüütud liidus tööndusрüügi käigus ning vajaduse korral harrastuskalapüügil liidu vetes ja väljaspool liidu vesi, sealhulgas asjaomastest siseveekogudest püütud angerja ja lõhe kohta ning muude kaubandushuvi pakkuvate diadroomsete kalaliikide kohta; neid andmeid on vaja selleks, et võimaldada ökosüsteemipõhist lähenemist kalavarude kaitsele ja majandamisele, mis on vajalik ühise kalanduspoliitika toimimiseks;

b) andmed, mille põhjal hinnata liidu püügitegevuse mõju mere ökosüsteemile liidu vetes ja väljaspool liidu vesi, sh andmed mittesihtliikide kaaspüügi kohta (eelkõige liigid, mida kaitstakse liidu või rahvusvahelise õiguse kohaselt) ning andmed püügitegevuse mõju kohta mereelupaikadele, sh tundlikele merealadele, ja toiduvõrgustikule;

c) andmed liidu kalalaevade tegevuse kohta liidu vetes ja väljaspool liidu vesi, sh kalapüügi ja püügikoormuse tase ja liidu laevastiku võimsus;

d) püügitegevuse sotsiaal-majanduslikud andmed, et saaks hinnata liidu kalandussektori sotsiaal-majanduslikku toimimist;

e) merivesiviljeluse sotsiaal-majanduslikud ja kestlikkust käsitlevad andmed, et saaks hinnata liidu vesiviljelussektori sotsiaal-majanduslikku toimimist ja kestlikkust, sh kõnealuse sektori keskkonnamõju;

f) kalatöötlemissektori sotsiaal-majanduslikud andmed, et saaks hinnata kõnealuse sektori sotsiaal-majanduslikku toimimist.

3. Lisaks võivad lõike 1 punktis a osutatud andmed hõlmata ka sotsiaal-majanduslikke andmeid ja kestlikkust käsitlevaid andmeid magevee vesiviljeluse kohta, et saaks hinnata liidu vesiviljelussektori sotsiaal-majanduslikku toimimist ja kestlikkust, sh selle sektori keskkonnamõju.

4. Komisjon võtab liidu mitmeaastase programmi kehtestamisel arvesse järgmist:

a) millist teavet on vaja ühise kalanduspoliitika juhtimiseks ja tõhusaks rakendamiseks, et täita määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 sätestatud eesmärgid. See teave võimaldab ka määrata kindlaks eesmärgid, mis on vajalikud nimetatud määruse artiklis 9 osutatud mitmeaastaste kavade rakendamiseks;

b) vajadus andmete järele, mis on kalavarude majandamisega seotud otsuste tegemiseks ja ökosüsteemide, sh tundlike liikide ja elupaikade kaitsmiseks asjakohased, terviklikud ja usaldusväärsed;

c) vajadus asjakohaste andmete järele vesiviljeluse kestlikuks arendamiseks liidu tasandil, arvestades selle mõjude valdavalt kohalikku iseloomu;

d) vajadus toetada poliitikameetmete mõju hindamist;

e) kulud ja tulud, võttes arvesse kõige kulutõhusamaid viise andmekogumise eesmärgi täitmiseks;

f) vajadus mitte katkestada olemasolevaid aegridasid;

g) vajadus lihtsustada ja vältida andmekogumise dubleerimist, kooskõlas artikliga 1;

h) vajadus andmete järele puudulike andmetega kalavarude kohta, kui see on asjakohane;

i) piirkondlikud eripärad ja piirkondlike koordineerimisrühmadega sõlmitud piirkondlikud lepingud;

j) liidu ja selle liikmesriikide rahvusvahelised kohustused;

k) andmekogumistoimingute ruumiline ja ajaline katvus.

5. Lõike 1 punktis b osutatud kohustuslike merel tehtavate teadusuuringute loetelu koostamisel võetakse arvesse järgmist:

a) millist teavet on vaja ühise kalanduspoliitika rakendamiseks, et täita määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 sätestatud ÜKP eesmärgid;

b) millist teavet on vaja tulenevalt rahvusvaheliselt kokkulepitud koordineerimisest ja ühtlustamisest;

c) millist teavet on vaja majandamiskavade hindamiseks;

d) millist teavet on vaja ökosüsteemi muutujate seireks;

e) millist teavet on vaja, et kalavarude piirkonnad oleksid piisavalt kaetud;

f) vajadust vältida merel tehtavate teadusuuringute dubleerimist ning

g) vajadust mitte katkestada aegridasid.

6. Kalavarude osas, millele kehtivad püügi piirnormid, sõltub iga liikmesriigi osalemise kord lõike 1 punktis b osutatud merel tehtavatest teadusuuringutes sellest, kui suur on teatava liikmesriigi osa lubatud kogupüügist, mis on liidule asjaomaste kalavarude puhul eraldatud. Kalavarude osas, millele püügi piirnorme ei kehtestata, põhineb see kord teatavate liikmesriikide suhtelisel osal asjaomase kalavaru kogupüügist.

7. Kalavarude osas, millele kehtivad püügi piirnormid, määratakse lõike 1 punktis c osutatud künnised kindlaks vastavalt sellele, milline on teatava liikmesriigi osa asjaomase kalavaru liidu lubatud kogupüügist. Kalavarude osas, millele püügi piirnorme ei kehtestata, määratakse see künnis kindlaks vastavalt teatava liikmesriigi suhtelisele osale asjaomase kalavaru kogupüügist. Mis puudutab vesiviljelust ja töötlemissektorit, on sellised künnised proportsionaalsed liikmesriigi vastavate sektorite suurusega.

2. JAOTIS

LIIDU MITMEAASTASE PROGRAMMI RAKENDAMINE LIIKMESRIIKIDES

Artikkel 6

Riiklikud töökavad

1. Ilma et see piiraks liikmesriikide kehtivaid andmekogumiskohustusi liidu õiguse kohaselt, peavad nad koguma andmeid määruse (EL) nr 508/2014 artiklis 18 osutatud rakenduskava ning vastavalt liidu mitmeaastasele programmile ja määruse (EL) nr 508/2014 artiklile 21 koostatud töökava raames (edaspidi „riiklik töökava“).

2. Kiites heaks riiklikke töökavasid kooskõlas määruse (EL) nr 508/2014 artikli 21 lõikega 2, võtab komisjon arvesse hindamist, mille on läbi viinud STEFC kooskõlas käesoleva määruse artikliga 10. Kui STECFi hindamisest ilmneb, et riiklik töökava ei ole selle artikliga vastavuses või ei taga andmete teaduslikku tähtsust või kavandatud meetodite ja menetluste piisavat kvaliteeti, teavitab komisjon sellest viivitamata asjaomast liikmesriiki ja annab teada, missugused muudatused tuleks töökavas komisjoni arvates teha. Seejärel esitab asjaomane liikmesriik komisjonile muudetud riikliku töökava.

3. Riiklik töökava sisaldab järgmiste aspektide üksikasjalikku kirjeldust:

a) liidu mitmeaastase programmi kohaselt kogutavad andmed;

b) andmete kogumise ajaline ja ruumiline jaotus ning sagedus;

c) andmeallikad ning menetlused ja meetodid andmete kogumiseks ja teadusandmete lõppkasutajatele esitatavate andmekogumite koostamiseks;

d) kvaliteedi tagamise ja -kontrolli raamistik nõuetekohase andmekvaliteedi tagamiseks vastavalt artiklile 13;

e) missuguses vormingus ja millal tuleb andmed teadusandmete lõppkasutajatele kättesaadavaks teha, võttes arvesse teadusandmete lõppkasutajate vajadusi, kui need on teada;

f) rahvusvahelise ja piirkondliku koostöö ja koordineerimise kord, sh käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks sõlmitud kahe- ja mitmepoolsed kokkulepped ning

g) kuidas on arvesse võetud liidu ja selle liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi.

4. Iga liikmesriik teeb riikliku töökava ettevalmistamisel artiklis 9 osutatud piirkondlike koordineerimisrühmade raames koostööd ja kooskõlastab oma tegevust teiste liikmesriikidega, eelkõige nendega, mis asuvad samas merepiirkonnas, et tagada piisav ja tõhus katvus ning vältida andmekogumistoimingute dubleerimist. Selle käigus püüavad liikmesriigid kaasata sobival tasandil asjaomaseid sidusrühmi. Selline koostöö ja koordineerimine võib toimuda ka väljaspool piirkondlike koordineerimisrühmade raamistikku, kui see on asjakohane.

Artikkel 7

Liikmesriigi kontaktisik

1. Iga liikmesriik määrab riigi kontaktisiku ja teavitab sellest komisjoni. Liikmesriigi kontaktisik vahendab komisjoni ja liikmesriikide teabevahetust seoses riiklike töökavade koostamise ja rakendamisega.

2. Lisaks täidab liikmesriigi kontaktisik eelkõige järgmisi ülesandeid:

   a) koordineerib artiklis 11 osutatud aastaaruande koostamist;

   b) tagab teabe edastamise liikmesriikide vahel ning

   c) koordineerib asjakohaste ekspertide osalemist komisjoni korraldatud eksperdirühmade kohtumistel ja osalemist artiklis 9 osutatud asjakohastes piirkondlikes koordineerimisrühmades.

3. Kui riikliku töökava rakendamisel osaleb mitu liikmesriigi asutust, vastutab liikmesriigi kontaktisik nende töö koordineerimise eest.

4. Iga liikmesriik tagab, et tema riiklikul kontaktisikul on piisavad volitused liikmesriigi esindamiseks artiklis 9 osutatud piirkondlikes koordineerimisrühmades.

Artikkel 8

Koostöö liidus

Andmekogumise täiustamiseks teevad liikmesriigid koostööd ja koordineerivad oma tegevust, et andmete kvaliteeti, ajakohasust ja katvust paremaks muuta, võimaldades seeläbi veelgi parandada andmekogumismeetodite usaldusväärsust.

Artikkel 9

Piirkondlik koordineerimine ja koostöö

1. Nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 25, koordineerivad liikmesriigid oma andmekogumistegevusi teiste liikmesriikidega samas merepiirkonnas ja teevad kõik selleks, et koordineerida oma meetmeid kolmandate riikidega, kellel on sama piirkonna vete suhtes suveräänsed õigused või jurisdiktsioon.

2. Piirkondliku koordineerimise hõlbustamiseks luuakse iga merepiirkonna jaoks asjaomaste liikmesriikide poolt piirkondlikud koordineerimisrühmad.

3. Piirkondlike koordineerimisrühmade ülesanne on töötada välja ja viia ellu andmete kogumise ja töötlemise kord, meetodid, kvaliteedi tagamine ja kvaliteedikontroll, et teadusliku nõustamise usaldatavust veelgi parandada. Sel eesmärgil peavad piirkondlikud koordineerimisrühmad töötama välja ja võtma kasutusele piirkondlikud andmebaasid.

4. Piirkondlik koordineerimisrühm koosneb liikmesriikide ja komisjoni ametisse nimetatud ekspertidest, sealhulgas riikide kontaktisikutest.

5. Piirkondlik koordineerimisrühm koostab ja lepib kokku rühma töökorra.

6. Kui küsimus puudutab mitut merepiirkonda, koordineerivad piirkondlikud koordineerimisrühmad oma tegevust üksteisega ja komisjoniga.

7. Piirkondliku koordineerimisrühma koosolekutele kutsutakse vajaduse korral teadusandmete lõppkasutajate esindajaid, sealhulgas määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 26 osutatud asjakohaste teaduasutuste, piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide, nõuandekomisjonide ja kolmandate riikide esindajaid.

8. Piirkondlikud koordineerimisrühmad võivad koostada piirkondliku töökava projekte, mis on kooskõlas käesoleva määruse ja liidu mitmeaastase programmiga. Kõnealused piirkondliku töökava projektid võivad hõlmata artikli 5 lõike 2 punktides a ja b ning lõikes 5 osutatud andmete kogumise ja töötlemise korda, meetodeid, kvaliteedi tagamist ja -kontrolli, piirkondlikult kooskõlastatud proovivõtustrateegiaid ning andmete piirkondlikku andmebaasi saatmise tingimusi. Lisaks võivad need sisaldada merel tehtavate teadusuuringute kulude jagamise korda.

9. Kui piirkondliku töökava projekt koostatakse, esitavad asjaomased liikmesriigid selle komisjonile töökava kohaldamise aastale eelneva aasta 31. oktoobriks, välja arvatud juhul, kui olemasolevat kava kohaldatakse jätkuvalt; viimasel juhul peab asjaomane liikmesriik komisjoni sellest teavitama. Komisjon võib piirkondliku töökava projekti heaks kiita rakendusaktiga. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Selleks võtab komisjon vajadusel arvesse artiklis 10 osutatud STECFi hindamist. Kui hindamisest ilmneb, et piirkondlik töökava projekt ei ole selle artikliga vastavuses või ei taga andmete teaduslikku tähtsust või kavandatud meetodite ja menetluste piisavat kvaliteeti, teavitab komisjon sellest viivitamata asjaomaseid liikmesriike ja annab teada, missugused muudatused tuleks töökava projektis komisjoni arvates teha. Seejärel esitavad asjaomased liikmesriigid komisjonile muudetud piirkondliku töökava projekti.

10. Piirkondliku töökavaga asendatakse või täiendatakse iga asjaomase liikmesriigi riikliku töökava vastavaid osi.

11. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte käesoleva artikli lõikes 8 osutatud piirkondlike töökavade esitamise ja heakskiitmise korra, vormi ja ajakava kohta, merel tehtavate teadusuuringute kulude jagamise korra ning andmete kogumiseks valitud merepiirkonna ala kohta. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 10

Töökavade hindamine STECFi poolt

STECF hindab artiklites 6 ja 9 osutatud riiklikke ja piirkondlikke töökavade projekte. Seejuures võtab ta arvesse järgmist:

a) töökavade ja nendesse tehtud muudatuste vastavust artiklitele 6 ja 9 ning

b) artikli 1 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel töökavadega hõlmatud andmete teaduslikku tähtsust ning kavandatud meetodite ja menetluste kvaliteeti.

Artikkel 11

Riiklike töökavade tulemuste

hindamine ja heakskiitmine

1. Liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile aruande oma riiklike töökavade rakendamise kohta. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte aastaaruannete esitamise ja heakskiitmise korra, vormi ja ajakava kohta. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. STECF hindab kooskõlas artikliga 10:

   a) riiklike töökavade täitmist ning

   b) liikmesriikide kogutud andmete kvaliteeti.

3. Komisjon lähtub riiklike töökavade täitmise hindamisel:

   a) STECFi hinnangust ning

   b) konsulteerimisest asjaomaste piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonidega, milles liit on lepinguosaline või vaatleja, ja asjaomaste rahvusvaheliste teadusasutustega.

3. JAOTIS

ANDMEKOGUMISPROTSESSILE ESITATAVAD NÕUDED

Artikkel 12

Juurdepääs proovivõtukohtadele

1. Liikmesriigid tagavad, et andmekogujatel, kelle on määranud riikliku töökava rakendamise eest vastutav asutus, on nende tööülesannete täitmiseks juurdepääs kogu saagile, kõigile laevadele ja muudele proovivõtukohtadele, äriregistritele ja kõigile muudele vajalikele andmetele.

2. Ilma et see piiraks rahvusvahelisi kohustusi, võtavad liidu kalalaevade kaptenid laeva pardale vastu teadusvaatlejad ning teevad nendega koostööd, et võimaldada neil liidu kalalaevade pardal viibimise ajal oma tööülesandeid täita ning kasutada riiklikes töökavades esitatud alternatiivseid andmekogumismeetodeid, kui see on asjakohane.

3. Liidu kalalaevade kaptenid võivad merel tehtava vaatluse kava raames tegutsevaid teadusvaatlejaid pardale lubamast keelduda üksnes ilmse ruumipuuduse tõttu laeval või ohutusega seotud põhjustel vastavalt liikmesriigi õigusele. Sellistel juhtudel kogutakse andmeid riiklikus töökavas esitatud alternatiivsete andmekogumismeetoditega, mille kavandab ja mida kontrollib riikliku töökava rakendamise eest vastutav ametiasutus.

4. JAOTIS

ANDMEHALDUSPROTSESS

Artikkel 13

Andmesalvestus

Liikmesriigid:

a) tagavad, et riiklike töökavade raames kogutud lähteandmed salvestatakse turvaliselt infotehnoloogilistes andmebaasides, ning rakendavad kõik vajalikud abinõud nende andmete konfidentsiaalsuse tagamiseks;

b) tagavad, et riiklike töökavade raames kogutud sotsiaal-majanduslike lähteandmetega seonduvad metaandmed salvestatakse turvaliselt elektroonilistes andmebaasides;

c) rakendavad kõik vajalikud tehnilised abinõud nende andmete kaitsmiseks juhusliku või ebaseadusliku hävitamise, juhusliku hävimise, kahjustumise, või neile ilma loata juurdepääsu või nende ilma loata levitamise eest.

Artikkel 14

Andmete kvaliteedi kontroll ja valideerimine

1. Liikmesriigid vastutavad riiklike töökavade raames kogutud lähteandmete ning nende põhjal saadud ning teadusandmete lõppkasutajatele edastatavate üksikasjalike ja kokkuvõtlike andmete kvaliteedi ja terviklikkuse eest.

2. Liikmesriigid tagavad, et

a) riiklike töökavade raames kogutud lähteandmete suhtes tehakse nõuetekohane vigade kontroll, rakendades sobivaid kvaliteedikontrollimenetlusi;

b) riiklike töökavade raames kogutud lähteandmete põhjal saadud üksikasjalikud ja kokkuvõtlikud andmed valideeritakse enne nende edastamist teadusandmete lõppkasutajatele;

c) punktides a ja b osutatud lähteandmete, üksikasjalike ja kokkuvõtlike andmete suhtes kohaldatavad kvaliteedi tagamise menetlused töötatakse välja rahvusvaheliste teadusasutuste, piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide, STECFi ja piirkondlike koordineerimisrühmade vastuvõetud korras.

III PEATÜKK
ANDMETE KASUTAMINE

Artikkel 15

Juurdepääs lähteandmetele ja lähteandmete edastamine

1. Artikli 6 lõike 1 kohaselt kogutud lähteandmete (välja arvatud sotsiaal-majanduslike andmete) olemasolu kontrollimiseks tagavad liikmesriigid, et komisjonil oleks juurdepääs artikli 13 punktis a osutatud riiklikele elektroonilistele andmebaasidele.

2. Artikli 6 lõike 1 kohaselt kogutud sotsiaal-majanduslike andmete olemasolu kontrollimiseks tagavad liikmesriigid, et komisjonil oleks juurdepääs artikli 13 punktis b osutatud riiklikele elektroonilistele andmebaasidele.

3. Liikmesriigid sõlmivad komisjoniga lepingud, et tagada komisjoni tõhus ja takistamatu juurdepääs lõigetes 1 ja 2 osutatud riiklikele elektroonilistele andmebaasidele, ilma et see piiraks liidu muude nõuetega kehtestatud kohustuste täitmist.

4. Liikmesriigid tagavad, et merel tehtavate teadusuuringute raames kogutud lähteandmed edastatakse rahvusvahelistele teadusorganisatsioonidele ja piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide asjaomastele teadusasutustele kooskõlas liidu ja liikmesriikide rahvusvaheliste kohustustega.

Artikkel 16

Lähteandmete töötlemine

1. Liikmesriigid töötlevad lähteandmed üksikasjalike või kokkuvõtlike andmete kogumitesse vastavalt:

   a) asjakohastele rahvusvahelistele standarditele, kui need on kohaldatavad;

   b) rahvusvahelisel või piirkondlikul tasandil sõlmitud protokollidele, kui need on kohaldatavad.

2. Vajaduse korral esitavad liikmesriigid teadusandmete lõppkasutajatele ja komisjonile taotletud andmete töötlemisel kohaldatud meetodite ning andmete statistiliste omaduste kirjelduse.

Artikkel 17

Üksikasjalike ja kokkuvõtlike andmete kättesaadavuse tagamise kord

1. Liikmesriigid kehtestavad nõuetekohased protsessid ja elektroonilise tehnoloogia, et tagada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 25 ja käesoleva määruse tulemuslik kohaldamine. Nad hoiduvad igasuguste tarbetute piirangute kehtestamisest üksikasjalike ja kokkuvõtlike andmete levitamisele teadusandmete lõppkasutajatele ja teistele huvitatud isikutele.

2. Liikmesriigid tagavad nõuetekohased kaitsemeetmed juhuks, kui andmed sisaldavad teavet identifitseeritud või identifitseeritava füüsilise või juriidilise isiku kohta. Liikmesriik võib keelduda üksikasjalike ja kokkuvõtlike andmete edastamisest, kui esineb oht, et füüsilised või juriidilised isikud võidakse identifitseerida; sel juhul pakub asjaomane liikmesriik anonüümsust tagava alternatiivse viisi teadusandmete lõppkasutaja vajaduste rahuldamiseks.

3. Kui teadusandmete lõppkasutaja on taotlenud andmeid kalavarude majandamise nõustamiseks, tagavad liikmesriigid, et asjakohaseid üksikasjalikke ja kokkuvõtlikke andmeid ajakohastatakse ja need tehakse vastavale teadusandmete lõppkasutajale kättesaadavaks taotluses esitatud tähtajaks, mis ei tohi olla lühem kui üks kuu alates kõnealuseid andmeid puudutava taotluse kättesaamise kuupäevast.

4. Muude kui lõikes 3 osutatud taotluste puhul tagavad liikmesriigid, et asjakohaseid andmeid ajakohastatakse ja need tehakse teadusandmete lõppkasutajatele ja muudele huvitatud isikutele kättesaadavaks mõistliku aja jooksul. Kahe kuu jooksul alates taotluse kättesaamise kuupäevast teavitab liikmesriik taotlejat selle aja pikkusest, mis on proportsionaalne taotluse mahuga ja taotletavate andmete võimaliku täiendava töötlemise vajadusega.

5. Juhul kui muude kui lõikes 3 osutatud teadusandmete lõppkasutajate või muude huvitatud isikute taotletud ja juba kogutud andmeid on vaja täiendavalt töödelda, võivad liikmesriigid enne andmete esitamist nõuda, et taotleja tasuks täiendava andmetöötluse kulud.

6. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib komisjon lubada lõikes 3 osutatud tähtaega pikendada.

7. Kui üksikasjalikke andmeid taotletakse teadusväljaannetes avaldamiseks, võivad liikmesriigid andmekogujate (kelle on määranud riikliku töökava rakendamise eest vastutav asutus) kutsehuvide kaitsmiseks nõuda, et andmete avaldamisega viivitataks kolm aastast alates kuupäevast, millele andmed osutavad. Liikmesriigid teatavad teadusandmete lõppkasutajatele ja komisjonile kõikidest sellistest otsustest ja nende põhjustest.

Artikkel 18

Ühilduvad andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemid

1. Kulude vähendamiseks ja teadusandmete lõppkasutajatele ja muudele huvitatud isikutele üksikasjalikele ja kokkuvõtlikele andmetele juurdepääsu lihtsustamiseks teevad liikmesriigid, komisjon, nõuandvad teadusasutused ja kõik asjakohased teadusandmete lõppkasutajad koostööd ühilduvate andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemide väljatöötamiseks, võttes arvesse direktiivi 2007/2/EÜ sätteid. Kõnealused süsteemid lihtsustavad ka teabe levitamist muudele huvitatud isikutele. Need süsteemid võivad esineda piirkondlike andmebaaside kujul. Selliste süsteemide väljaarendamise võib kokku leppida käesoleva määruse artikli 9 lõikes 8 osutatud piirkondlikes töökavades.

2. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemide ühilduvuse tagamise kord, vormingud, koodid ja ajakavad, ning kehtestada asjakohasel juhul kaitsemeetmed, kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemid sisaldavad teavet identifitseeritud või identifitseeritava füüsilise isiku kohta. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 19

Andmete esitamisest keeldumise läbivaatamine

Kui liikmesriik keeldub artikli 17 lõike 7 alusel andmete esitamisest, võib teadusandmete lõppkasutaja taotleda komisjonilt keeldumise läbivaatamist. Kui komisjon leiab, et keeldumine ei ole põhjendatud, võib komisjon nõuda, et liikmesriik esitaks andmed teadusandmete lõppkasutajale ühe kuu jooksul.

Artikkel 20

Teadusandmete lõppkasutajate ja muude huvitatud isikute kohustused

1. Teadusandmete lõppkasutajad ja muud huvitatud isikud:

   a) kasutavad andmeid üksnes vastavalt artiklile 17 esitatud teabetaotluses nimetatud otstarbel;

   b) viitavad nõuetekohaselt andmeallikatele;

   c) vastutavad andmete õige ja asjakohase kasutamise eest vastavalt teaduseetikale;

   d) teatavad komisjonile ja asjaomastele liikmesriikidele kõikidest võimalikest andmetega seotud probleemidest;

e) esitavad asjaomastele liikmesriikidele ja komisjonile viited andmete kasutamise tulemuste kohta;

f) ei edasta taotletud andmeid kolmandatele isikutele ilma asjaomase liikmesriigi nõusolekuta;

g) ei müü andmeid kolmandatele isikutele.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist rikkumistest, mida teadusandmete lõppkasutajad või muud huvitatud isikud toime panevad.

3. Kui teadusandmete lõppkasutaja või muu huvitatud isik ei täida lõikes 1 sätestatud nõudeid, võib komisjon lubada, et asjaomane liikmesriik piirab selle andmekasutaja juurdepääsu andmetele või keeldub andmetele juurdepääsu andmisest.

IV PEATÜKK
TEADUSLIKU NÕUSTAMISE TOETAMINE

Artikkel 21

Rahvusvaheliste organisatsioonide koosolekutel osalemine

Liikmesriigid tagavad, et nende riiklikud eksperdid osalevad piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide, milles liit on lepinguosaline või vaatleja, ja rahvusvaheliste teadusasutuste asjakohastel koosolekutel.

Artikkel 22

Rahvusvaheline koordineerimine ja koostöö

1. Liikmesriigid ja komisjon koordineerivad oma jõupingutusi ja teevad koostööd, et andmete kvaliteeti, ajakohasust ja katvust veelgi paremaks muuta, mis võimaldab veelgi parandada teadusliku nõustamise usaldusväärsust ja piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide, milles liit on lepinguosaline või vaatleja, ning rahvusvaheliste teadusasutuste töökavade ja töömeetodite kvaliteeti.

2. Nimetatud koordineerimine ja koostöö toimub ilma, et see piiraks avatud teaduslikku arutelu, ning eesmärgiga edendada erapooletut teaduslikku nõustamist.

V PEATÜKK
LÕPPSÄTTED

Artikkel 23

Seire

1. Töökavade edenemise üle teostab järelevalvet komisjon koos STECFiga artiklis 25 osutatud kalanduse ja vesiviljeluse komitees.

2. Hiljemalt … [kolm aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande määruse rakendamise ja toimimise kohta.

Artikkel 24

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 4 lõikes 1 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile kolmeks aastaks alates … [käesoleva määruse jõustumise kuupäev]. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne kolmeaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 4 lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 4 lõike 1 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 25

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab käesoleva määruse rakendamisel määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 47 alusel loodud kalanduse ja vesiviljeluse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 26

Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätted

1. Määrus (EÜ) nr 199/2008 tunnistatakse kehtetuks alates … [käesoleva määruse jõustumise kuupäev].

2. Olenemata lõikest 1:

   a) kehtetuks tunnistatud sätted jäävad kehtima enne … [käesoleva määruse jõustumise kuupäev] heaks kiidetud riiklike programmide suhtes;

   b) määruse (EÜ) nr 199/2008 artiklis 3 osutatud liidu mitmeaastast programmi, mis on kehtiv … [käesoleva määruse jõustumise kuupäev], kohaldatakse jätkuvalt kuni selle kehtivusaja lõpuni või kuni käesoleva määruse alusel võetakse vastu uus liidu mitmeaastane programm, olenevalt sellest, kumb on varasem.

3. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 27

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

…,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*

LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 199/2008	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1
Artikli 1 lõige 2	Artikli 1 lõige 1
–	Artikli 1 lõige 2
–	Artikli 1 lõige 3
Artikli 1 lõige 3	Artikkel 2
Artikli 2 esimese lõigu punktid a, c kuni h	Artikli 3 esimese lõigu punktid 1 kuni 7
Artikli 2 esimese lõigu punktid b, i, j ja k	–
–	Artikli 3 esimese lõigu punktid 8 ja 9
Artikkel 3	Artiklid 4 ja 5
Artikkel 4	Artikkel 6
Artikkel 5	Artiklid 8 ja 9
–	Artikkel 7
Artikkel 6	Artikkel 10
Artikkel 7	Artikkel 11
Artikkel 8	–
Artikkel 9	–
Artikkel 10	Artikli 12 lõige 1
Artikkel 11	Artikli 12 lõiked 2 ja 3
Artikkel 12	Artikli 5 lõike 1 punkt b ja lõige 5
Artikkel 13	Artikkel 13
Artikkel 14	Artikkel 14
Artikkel 15	–
Artikkel 16	Artikkel 15

Määrus (EÜ) nr 199/2008	Käesolev määrus
Artikkel 17	Artikkel 16
Artiklid 18, 19 ja 20	Artikkel 17
Artikkel 21	Artikkel 19
Artikkel 22	Artikkel 20
Artikkel 23	Artikkel 21
Artikkel 24	Artikkel 22
Artiklid 25 ja 27	Artiklid 24 ja 25
Artikkel 26	Artikli 23 lõige 1
–	Artikli 23 lõige 2
Artikkel 28	Artikkel 26
Artikkel 29	Artikkel 27
Lisa	Lisa